

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

● Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 13 (5862)

● Otrdien, 1989. gada 31. janvārī

● Maksā 3 kap.

Daudzi rajona darba kolektīvi par PSRS tautas deputāta kandidātu izvirzījuši Verneru Veidi — republikāniskā projektēšanas un mājūves tresta pārvaldnieku. Sīki viņu raksturot, šķiet, nav nepieciešams, jo V. Veidi rajonā, it īpaši — Līvānos, labi pazīst gan kā vadītāju (kādreiz viņš bija būvmateriālu un konstrukciju kombināta direktors, tagad vada lielāko celtniecības organizāciju), gan arī kā pilsētas un rajona Tautas deputātu padomes deputātu. Toties lietderīgi uzzināt viņa domas, jeb, kā mēdz teikt, platformu, kuru Verners Veide īsteno, ja viņam būs tas gods pārstāvēt republiku valsts varas augstākajos orgānos.

prāt, ir cits uzdevums, proti — risināt stratēģiskas, rajonam un republikai nozīmīgas problēmas. Un — jo drīzāk šīs problēmas atrisināsim, jo stabilāka kļūs mūsu ekonomika.

— Jūs vairāk esat saimnieciskais darbinieks nekā politiķis. Domāju — jūs tomēr piekritīsit: patlaban tautas deputāts nav iedomājams bez konkrētas politiskās platformas.

— Jā, piekritu. Kādi ir mani uzskati par republikā notiekošo-

Par cilvēka tiesībām manas domas ir šādas: pieņemot cilvēku darbā un nometinot viņu bārakā, mēs šīs tiesības pārkāpjam daudz vairāk, nekā nepieņemot viņu darbā vispār. Ko varu teikt par darba vietu skaita samazināšanu? Efektīvāk jāizmanto ekonomiskās metodes. Kopš šī gada 1. janvāra uz nomas darbu mūmu pārgājusi arī mūsu projektēšanas grupa. Plānotais darbu apjoms par 120 tūkstošiem rubļu pārsniedz pagājušā gada līmeni. Esmu pārliecināts, ka grupa ir ieinteresēta tikt galā ar darbu, nepaliekot strādājošo skaitu.

Par valodu, Republikas teritorijā jābūt tikai vienai valsts valodai — latviešu valodai. No otras puses — kas gan tas par vadītāju, kurš vai nu ignorē vai gluži vienkārši nezina to valodu, kuru pieņemts uzskatīt par starptautiskās saziņas valodu, taš ir — krievu valodu.

Par LTF un Interfronti. Abas frontes jau izveidojušas un darbojas, un nu par veltu spriedelēt, vai šādi formējumi mums bija vajadzīgi vai varējām iztikt bez tiem. Uzskatu, ka jāizbeidz savstarpējā kļūdu meklēšana, jo vairāk tādēļ, ka šajā ziņā grēko abas frontes. Pienācis laiks meklēt un atrast ko citu — saskarsmes punktus, kontaktus.

— Vai pēc daudzajiem kongresiem, kas tik īsā laikā posmā notikuši republikā, psiholoģiskais klimats jūsu kolektīvā ir mainījies?

— Jā, ir. Un diemžēl ne uz labo pusi. Pārlieku dedzīgi daži sākuši absolūtizēt tikai un vienīgi savu taisnību, proti — ir mans viedoklis un ir nepareizs viedoklis. Ar sarūgtinājumu jāsecina, ka dažiem cilvēkiem pilnīgi trūkst iekšējās kultūras. Bet kā lai tā rastos, ja bērni atstāj ģimeni, tikko staigāt iemācījušies? Neesmu ne psihologs, ne pedagogs, tomēr uzskatu, ka mātām jādod iespēja uzturēties mājās un audzināt bērnu tik ilgi, kamēr viņš uzsāk skolas gaitas. Protams, jānodrošina, lai pēc tam viņa varētu atgriezties iepriekšējā darba vietā. Esmu pārliecināts, ka no tā neviens uzņēmums nabažāks nepalikis. Toties mazais cilvēciņš būs mūsu uzmanības lokā un atmaksās mums ar pretmīlestību.

— Esam atgriezušies pie tā, ar ko sākām — pie sarunas par cilvēku. Acīmredzot, no šīs problēmas mums nelzvairīties. Veiksmī jums turpmākajā pirmsvēlēšanu gaitā!

Intervēja I. KOROĻOVA

Aizvadītajā gadā sekmīgi strādājuši Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonas ļaudis. Gada uzdevumu viņi izpildījuši visos galvenajos rādītājos.

Starp brigādēm vislabāk veicies Alevtinas Saško (augšējais attēls) vadītajai. Gada plānu tās kolektīvs izpildījis par 149 procentiem, drenas ielikta 244,4 kilometru garumā.

Brigādē ir četras daudzkausu ekskavatoru apkalpes. Vislabāk strādājis Donāta Barkovska (apakšējais attēls) apkalpe. Tā nav liela — tikai trīs cilvēki (vēl apkalpes sastāvā ir Vladimirs Durilovs un Grigorijs Gusevs). Gada plānu šis kolektīvs pabeicis par 161 procentu, ielicis drenas 66,2 kilometru garumā un sociālistiskajā sacensībā izcīnījis otro vietu.

J. ZANDES foto

Redzēt un saklausīt cilvēku

PSRS
tautas
deputātu
kandidāti

atvieglotiem noteikumiem palīdzam iegādāties Līvānu māju, būvmateriālus.

Un vēl. Ja mani ievēlēs par deputātu, pielikšu visas pūles, lai panāktu naudas līdzekļu un pirmās nepieciešamības preču talsnīgu sadali: gan starp rajonu un republiku, gan starp republiku un savienību.

— Kā esat iecerējis īstenot to praksi?

— Ļoti vienkārši: ikvienai pilsētai, kolhozam, rajonam jānosaka konkrēts atskaitījumu un piegāžu nodoklis vai normatīvs (nav svarīgi, kā tas tiks nosaukts), saskaņā ar kuru jāziedo, ja tā var teikt, kopējam katlam. Turklāt — ne vienam un ne diviem gadiem. To, kas palicis pāri, lai izmanto pašī pēc saviem ieskatiem. Kur līdzekļus izmantot pirmām kārtām, izlems deputāti pašī. Kamēr plānosim, pamatojoties uz sasniegto, mēs nevienu nespēsim ieinteresēt panākt strauju kāpinājumu. Kamēr mēs atdosim savu naudu «augstākstāvošajiem» un vēlāk pašī iesim un lūdzot klanisimies viņu priekšā, nevar būt runas par lozungu «Visu varu — padomēm» praktisku īstenošanu.

Un vēl maniem vēlētajiem jāņem vērā, ka ar tādām lietām kā, teiksim, kolhozam nepieciešamā asfalta seguma vai autobusa dabūšana, Veide nenodarbosies. Darbojoties augstākajos varas orgānos, deputātam, manu-

jiem sabiedriski politiskajiem procesiem?

Pirmkārt, mūsu republikai jābūt ekonomiski un politiski patstāvīgai (jautājumos, kas ir tās kompetencē). Tas būtu jānostiprina Latvijas PSR Konstitūcijā. Bet savienības mēroga ministram vajadzētu zināt visu 16 republiku Konstitūcijas un rīkoties saskaņā ar tām, lai beidzot tiktu novērstas resoru spiediens uz reģioniem.

Otrkārt, atcerēsimies vienu no Latvijas Tautu forumā izvirzītajām tēzēm (man tā ir gluži kā bauslis): latviešu tautai virs zemes ir tikai viena vieta, kur iespējama tās pastāvēšana, tās sociāli ekonomiskā un kultūras attīstība — tā ir Latvija. Ja mani ievēlēs par tautas deputātu, pielikšu maksimālas pūles, lai to saprastu un atzītu visaugstākajā līmenī un lai izdarītu visus no tā izrietošos secinājumus.

— Vēlētajiem būtu interesanti uzzināt, kāda ir viņu kandidāta attieksme pret tām problēmām, kuras tagad uztrauc visus. Proti — iedzīvotāju mehāniskais pieaugums, valsts valoda, abu frontu darbība.

— Par migrāciju. Šī parādība kā tāda ir bijusi un būs. Bet to ierobežot saprāta robežās var un vajag. Lai to panāktu, pārdomāti jāsavieno administratīvās un ekonomiskās metodes.

Kā sadalīt saimniecību?

Viens no apspriežamajiem jautājumiem nesenaajā rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē bija visai neparasts: «Par kolhoza «Dubna» sadalīšanu».

Nesaskaņas kolhozā «Dubna» starp centra — Upmalas un palīgcentra — Vanagu ļaudīm ir jau ilgāku laiku. Upmalā ceļot dzīvokļus, bet Vanagos — nē, toties te remontējot lopkopības fermas, Vanagu puses ļaudis esot slinki uz darbu, bet kā lai strādādot, jo visus labumus sa-

nemot upmalieši — tādi ir argumenti.

Beidzot sanāca kopā pilnvarotie un lēma par kolhoza sadalīšanu. No 109 pilnvarotajiem sapulcē piedalījās 81, no tiem 46 balsoja «par», 33 — «pret».

Tagad lemj rajona izpildkomiteja. Uz tās sēdi uzacīnāti kolhoza valdes locekļi. Uzklāstas tiek katra domas.

Kolhozu apvienoja 1977. gadā. Pievienoja ekonomiski spēcīgāko «Vienību», lai paceltu vājo «Dubnu». Bet priekšsēdē-

tāji mainījās vai katru gadu, arī speciālisti un iecirkņu priekšnieki. Jaunizveidotajam kolhozam nebija īstu saimnieku, un līdz ar to pazeminājās strādājošo darba disciplīna, atbildība, kas noveda pie ekonomisko rādītāju sarukšanas.

Vai sadalīšana ko līdzētu? Vairākums kolhoza valdes locekļu rajona izpildkomitejas sēdē bija pret kolhoza sadalīšanu. Pamatojums tam pavisam vienkāršs: Vanagos nav kas strādā un arī negrib strādāt. Jāsāk ar darba

disciplīnu. Jāpanāk kārtība kaut vai tajā pašā tehnikas remontā, kas Vanagu iecirknī stipri aizkavējies.

Protams, jābūt taisnīgumam. Dzīvokļi jāceļ arī Vanagos. Jāizbeidz kadru maiņa. Tie jānoķem komplektē ar saviem cilvēkiem. Pieaicinātie no citurienes, kā rāda bēdīgā prakse, nenoturās.

Kolhozā «Dubna» pašreizējais finansiālais stāvoklis ir apmierinošs un saimniekot var. Tikai kolektīvā jānormalizē mikroklimats. Krīze ir pārvarama. Tikai

rajona vadībai kolhozam ir daudz vairāk jāpalīdz: ar padomu, labu vārdu.

Un vispār: vai pilnvarotie ar nelielu balsu pārsvaru varēja izlemt tik svarīgu jautājumu — sadalīt kolhozu? Tas ir kopsapulces kompetencē.

Rajona izpildkomitejas locekļi savā sēdē kolhoza «Dubna» pilnvaroto prasību saimniecību sadalīt noraidīja.

J. AIZKALNS

Laukos izvēršas celtniecība

Nevienam nav noslēpums, ka celtniecība laukos iepriekšējos gados bija pabērna lomā. Arī tagad šī ziņa ir vēl pulka neatrisinātu problēmu. Tomēr vežums, kā saka, sāk izkustēties no vietas. Arī mūsu rajona kolhozā «Jersika». Patlaban te top mehāniskās darbnīcas, automašīnu garāžas, šķūnīs kombainiem.

Būvdarbus kolhozā veic Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas Līvānu iecirkņa vīri. Strādā Andra Ušacka vadītā brigāde, kurā

ir 17 celtnieki. Darbs viņiem visumā šoks, lai arī nākas saskarties ar dažāda rakstura grūtībām.

Kolhozā ar celtnieku veikumu ir apmierināti un cer, ka objekts tiks nodots ekspluatācijā paredzētajā termiņā un būs uzbūvēts labā kvalitātē.

● **ATĒĻA:** celtnieku kompleksās brigādes brigadieris A. Učackis un labākais mūrnieks P. Eglītis kolhoza mehānisko darbnīcu būvlaukumā.

J. ZANDES foto

Mans kandidāts

Just līdzī un saprast

Esmu par to, lai par PSRS tautas deputātu kandidātu no Preiļu 312. nacionālā teritoriālā vēlēšanu apgabala kļūtu rakstniece un publiciste Marina Kostņecka.

Pazīstu Marinu Kostņecku no publikācijām presē, lasot viņas darbu «Baltās kāpas», tiekoties ar viņu televīzijas ekrānā un personīgi 1985. gada novembrī mūsu rūpnīcā, klausoties viņas runās LTF dibināšanas kongresā un Latvijas Tautu forumā.

Rakstniece par savu biogrāfiju grāmatā «Baltās kāpas» saka: «Cilvēkos visaugstāk vērtēju labsirdību, taču īsti otram līdzī just var tikai tas, kas pats reiz cietis». Man gribētos teikt, ka es M. Kostņeckā augstu vērtēju arī viņas vienkāršību, drosmi, neatlaidību, viņas gaīšo prātu un cīņas garu.

Viņa bija tā, kas stagnācijas gados atklāti runāja, rakstīja, cīnījās par taisnību. Viņa pirmā saredzēja bāreņu un pamesto bērnu likteņus, cīnījās par šiem mazajiem cilvēciņiem un izcīnīja daudz un dažādas priekšrocības bāreņu internātskolu apgādē, lablekārtošanā, apmācības sistēmā. Viņa bija tā, kas aizrāva sev līdzī plašas tautas masas, sniedzot bāreņiem morālu un materiālu atbalstu.

M. Kostņeckai — mūsu republikas radošās inteliģences pārstāvei, krievietei pēc tautības — pietika drosmes aizvadītā gada palīdzēt atmodināt latviešu tautu cīņai par savu pastāvēšanu, cīņai par latviešu valodu kā Latvijas valsts valodu. Vai var kādu atstāt vienaldzīgu rakstnieces vārdi, kas Tautu forumā vēltīti kādai latviešu māmuļai: «Es kā Latvijas krievu inteliģences pārstāve vienmēr esmu darījusi un arī turpmāk darīšu visu, kas būs manos spēkos, lai šīs Staļina nometnēm cauri gājušās sievietes mazbērni un mazmazbērni dziedātu šeit dziesmas savas mātes valodā, lai republika iegūtu tiesiskas valsts statusu, lai latvieši beidzot kļūtu pilntiesīgi saimnieki savās mājās...». Paldies jums, Marina, par šiem vārdiem. Ne katrs latvietis vēl tādus pateiks.

Rakstnieces runā skan arī vārdi: «...eesmu saņēmusi augstus valdības apbalvojumus...». Uzskatu, ka rakstniece ir saņēmusi vairāk. Viņa ir saņēmusi daudz Latvijā dzīvojošo tautu uzticību.

Kā zinām no rakstnieces biogrāfijas, tikko beigusi vidusskolu, viņa aizbrauca uz Cukotku, kur tundra strādāja par nomadu skolotāju, lai likvidētu analfabētismu Cukotkas briežkopju vidū. Lūk, tieši tāds PSRS tautu deputāts kā M. Kostņecka arī būtu īstais darbam PSRS Augstākās Padomes Tautību padomē. Cilvēks, kas spēj just līdzī un saprast citu tautu sāpes un likteņgaitas.

Ir jau tiesa, ka mēs dzīvojam Preiļu rajonā, Līvānos, ka mums pašiem arī ir lieliski laudis. Taču, manuprāt, rajona un Līvānu iedzīvotājiem jārisina Latvijas PSR Augstākās Padomes deputātiem un vietējiem tautas deputātiem padomēm, ko vēlēsim šī gada rudenī. Soreiz mums ir jāizvirza deputātu kandidāti, kuri varētu patiesi cīnīties un tikai par Preiļu rajona vai Līvānu uzplaukumu, bet par visu mūsu republiku un valsti kopumā.

Tādu es redzu cīnīamo rakstnieci un publicisti Marinu Kostņecku.

T. DAVIDENKO,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas arodkomitejas priekšsēdētāja

I. KOROLOVA

Samezglojumi

JERSIKĀ saplaukuši pupoli. Kaut arī kalendārs rāda, ka ziema sasniegusi savu kulmināciju, par spīti veselajam saprātam uz āru laužas viss dziļvais, ko atmodinājis ielīgušā atkušņa siltums. Un šai atmodai nevar kaltēt pat siltie vēji, kas pūš no Daugavas puses, palaiķam atnesdami līdz arī ledaini asu sniega smalkni.

...Veneranda Hačkova, kolhoza «Jersika» kadru inspektore, acīm redzami nervozē, lai gan visiem spēkiem pūlas slēpt satraukumu. Jā, dažnedažādas komisijas saimniecībā tagad vīsojas bleži. Neesen bija ieradusies republikāniskās preses žurnālisti, nu ir klāt arī rajona laikraksta korespondents. Piekrītu: šādi apciemojumi vairāk vai mazāk atbildīgo kolhoza darbinieku garastāvokli un darbaspējas neuzlabo. Un tomēr — no dzīves īstenības neizbēgsi, bez tam nevienu sūdzību mēs nedrīkstam atstāt bez ievēribas. Ipaši tādu, kurā izskan jautājums: «Vai V. Hačkovai ir tiesības ieņemt kolhoza kadru inspektora amatu un vienlaikus būt arī par tehnisko sekretāri?»

Vēstules autors Jānis Grāveris savas šaubas pamato tā (citu): «V. Hačkova izsniedz nepareizus gan valdes sēdes lēmumus, gan darba strīdu komisijas lēmumus, gan kopsapulces lēmumus.» Apvainojumi ir nopietni. Tādēļ lai noskaidrotu to cēlonus, nedaudz ielūkosimies pagātnē.

Pagājušā gada maijā tika saukta kolhoza valdes ārkārtēja sēde. Tajā cita starpā sodīja nedisCIPLINĒTOS mehanizatorus, kuri svētku dienās nebija pietiekami naidīgi uz sējas darbiem. Viens no sodītajiem — Jānis Grāveris — sanāksmes telpu atstāja vaļs nevis kā traktorists, bet gan — kā laukkopības brigādes loceklis, proti, kolhoza valde bija noteikusi viņam pāraudzīnāšanas termiņu — trīs mēnešus.

Jānis nebija mierā ar šādu lēmumu un pārsūdzēja to darba strīdu komisijā. Strīdu komisija Grāvera izteiktos argumentus tomēr neņēma vērā un atstāja spēkā valdes lēmumu. Savukārt septembrī notikusi pilnvaroto sapulce jautājumu neizskatīja vispār.

Grāveris meklēja taisnību divās tiesās — rajona tautas tiesā un Augstākajā tiesā. Rezultāts iepriekšējais: J. Grāvera prasību neapmierināja. Liekas: kāda iēga tālākiem taisnības meklējumiem, ja reiz vainu pierādījis pat republikas Augstākā tiesa.

Taču Jānis arī tagad kategoriski nepiekrīt tiesas lēmumam un turpina klauvēt pie dažādu tiesas iestāžu durvīm, ne tikai pieprasot vērtēt izskatīt viņa lietu, bet arī izsakot pārmetumus kolhoza vadītājiem. Proti, kolhoza amatpersonas apzināti izkropļojušas dokumentus, kuri attiecas uz šo lietu. Vinaprāt, tas varējis ietekmēt rezultātus, kuri devusi jautājuma izskatīšana abās tiesās.

— Ne jau pats Jānis to raksta, bet gan viņa māte. — V. Hačkova stundzās mani pārliecināt. — Bet ko viņa pati? Nav nemaz tik sen, kā sākusi godīgi strādāt kolhozā. Un kadru

inspektore sameklēja seifā Monikas Grāveres darba grāmatīņu. No šī objektīvā dokumenta es uzzināju, ka M. Grāveres darba stāžs skaitāms jau no 50. gadu sākuma, kad viņa bijusi vēl gandrīz pusaudze. Nekad nav tikuši sodīti, lopkopībā strādā līdz pat šai dienai. Alzstāv dēlu, cenšas visiem spēkiem viņam palīdzēt? Bet tas taču likumsakarīgi. Dēla grēkus māte nebūt neslēpj: «Ir gadījies visādi, savu reizi Jānis ieskatījās arī pudelē. Tagad būvē māju, nolēmis audzēt kolhozam sīpolus — neatliek vaļs laika pie glāzītes sēdēt.»

Ilggadējais ciema padomes priekšsēdētājs, tagad — pensionārs E. Kurpnieks par Grāveriem teica: «So ģimeni pazīstu sen. Tie ir godīgi un strādīgi cilvēki». Līdzīgās atsauksmes kolhozā dzirdēju vairākkārt.

OPOZĪCIJA

— Bet — atgriezīsimies pie lietas būtības un paanalizēsim V. Hačkovai izvirzītās pretenzijas.

Pirmais. Vai kolhoza valde bija tiesīga lemt jautājumu par J. Grāvera un viņa biedru sodīšanu? Valdes sastāvā ir deviņi cilvēki. Jānis apgalvo, ka toreiz aiz galda sēdējuši tikai četri. Bet V. Hačkova paliek pie sava: piedalījušies arī A. Lazdāns (saimniecības pārziņis) un A. Laksas (galvenais dispečers, kurš aizvieto dekrēta atvaļinājumā aizgājušu darbinieci).

Kas attiecas uz A. Laksu, tad jautājums tā arī paliek atklāts. Kaut arī tika uzrādīts pilnvaroto sapulces protokols, kurā fiksēts lēmums par A. Laksas iekļaušanu kolhoza valdes un darba strīdu komisijas sastāvā, daudzi tā arī nevarēja atcerēties, ka šāds lēmums kādreiz tiesām būtu pieņemts. A. Lazdāns savukārt rakstiski apliecinājis, ka nav piedalījies, jo nav zinājis par šo steidzami sasaukto valdes sēdi.

Otrais. Cik lemt tiesīga bija darba strīdu komisija? Te situācija ir citāda. Divi šīs komisijas locekļi, fermu brigadieris J. Dimants un E. Kurpnieks, kategoriski apgalvo, ka viņi bijuši pret tik bargu soda piemērošanu J. Grāverim. To viņi atklāti pateikuši arī komisijas sēdē. (Starp citu, abi apliecinā, ka gandrīz vai pēdējā brīdī, tas ir — sēdes dienā, uzzinājuši, ka ir iekļauti darba strīdu komisijas sastāvā.) Abi pārējie komisijas locekļi — V. Hačkova un A. Laksas ieliecina pretējo: komisija lēmumu pieņēmusi vienbalsīgi.

Viens — fakts gan ir neapstrīdams — balsots netika, un sēdes protokolu parakstīja tikai divi komisijas locekļi (ceru, lasītājam nav grūti iedomāties, kuri tie bija).

Jājautā: vai pieļaujams, ka komisijas sastāvā ir četri cilvēki, tātad — pāra skaitlis. Un vai šiem diviem ir tiesības lemt arī to divu pārējo vietā? Jo vairāk tādēļ, ka Nolikuma par kolhoznieku darba strīdu izskatīšanas kārtību 16. punktā norādīts: komisijas lēmumu pieņemšana ar balsu vairākumu nav pieļaujama.

Lēmums uzskatāms par pieņemtu, ja visi pušu pārstāvji nonākuši pie vienota slēdziena.

Trešais (un pats galvenais). Pagājušā gada 30. septembrī notika pilnvaroto sapulce, kurā J. Grāveris griezās pēc palīdzības. Citēju rindas no protokola, kuras (atkal) izrakstījis V. Hačkova: «Nolēma: sakarā ar to, ka daudzi ar savām replikām un kliegšanu no vietas traucēja vadīt sapulci un nobalsot, un sakarā ar radušos situāciju, jautājumu par stāža atjaunošanu izlemj atteicās». Bet tagad otrs citāts — no kolhoznieku vēstules (to parakstījuši 40 cilvēki): «Tad Hačkova pateica: «Grāvera lietu neizskatīsim, lai dod tautas tiesā». Lai gan kolhoznieki pieprasījuši atcelt valdes lēmumu nobalsojot un saglabājot stāžu.»

mums taču jāzina, ko lemj valdes sēdēs, arodkomitejas un dažādu komisiju sanāksmēs. Kolhozā jau tā ir maz cilvēku, tādēļ nedrīkst izturēties pret viņiem tik nevērtīgi.

Vēl viens mans sarunbiedrs, kolhoza partijas organizācijas sekretārs L. Kursītis, domā tā: — Atklāti runājot, viss notikušais ir tīrā ākstīšanās. Turpmāk nolemts izsniegt pilnvarotajiem speciālas apliecības, lai viss būtu likumīgi visos līmeņos.

Skriet, jautājums ir skaidrs. Saskaņā ar paraugstatūtiem sapulcei vajadzēja izskatīt J. Grāvera jautājumu pēc būtības. Tas diemžēl netika izdarīts. Toties juristi ieguva «Izsmelošas» ziņas, no kurām varēja secināt, ka Grāveris ir pēdējais slaišs un darba kavētājs, ar kuru saimniecība pat runāt nav vērts. (Starp citu, šis «pēdējais» 1987. gadā izstrādājis 301 cilvēkdienus, izstrādājis 829 etalonhektārus, un tas MTZ-52 traktoru grupā ir otrais labākais rezultāts saimniecībā.) Kā Jānim kļāties aizvadītajā gadā, skriet, ir skaidrs ikvienam. Un tomēr viņš nesēdēja, rokas klēpī salicis. To apliecina arī kolhoza izdota ziņojuma.

Vai Grāvera izvirzītā prasība ir pamatota vai nav, var izlemt tikai juristi. Ja vien neieļausies kompetenta komisija, kuru saimniecībā grasās izveidot tuvākajā laikā un kura, jācer, līdz nākamajai kolhoznieku sapulcei paspēs jautājumu sagatavot. Bet — sagatavot ne jau tā, kā līdz šim.

Loti gribas ticēt, ka kolhozā «Jersika» atradīsies cilvēki, kuri soēs objektīvi un principiāli atrisināt šo samezgloto jautājumu. Jo citādi — kā gan mēs veidosim tiesisku valsti? Būvēt taču jāsāk no pamatiem, tātad — no apakšas.

Vēl gribētu piebilst, lūk, ko. Cienot kolhoza priekšsēdētāju V. Valvodu, tomēr nekādi nespēju noticēt, ka kadru inspektore varēja izsniegt dokumentus bez viņa zināšanas (starp citu, izraksts no sapulces protokola apstiprināts ar priekšsēdētāja parakstu). Saimniecības vadītājs pats piedalījās pilnvaroto sapulcē, tādēļ nevarēja nedzirdēt to, par ko tālā tika runāts un ko tik labi sadzirdēja kolhoznieki, kuri vēlāk parakstīja minēto vēstuli.

Jācer, ka kopsapulce saliks visus punktus uz «i», kā arī atbildēs uz J. Grāvera jautājumu: «Vai V. Hačkovai ir tiesības ieņemt kadru inspektora amatu?». Pēdējais laiks likvidēt šo onozīciju, kas pastāv starp ierindas kolhoznieku un saimniecības atbildīgu darbinieci. Vismaz šīs situācijā tādā onozīcija var nodarīt tikai ļaunumu. Vajadzētu tomēr iemācīties atšķirt principiāli no spītības un pozas.

...Bet vītolzaros turpina briest pumpuri. Plenāks laiks, un baltie būkainie kamoliņi, uzdziedot svīnīgi vēstis: klāt ilgi gaidītais pavasaris.

— Kad man jautāja, vai es esmu pilnvarotais, godīgi sakot, nezināju, ko atbildēt. Sajā jautājumā galīgi neesmu informēts. Ko varu teikt par protokolu un izrakstu no tā? Tā nav vienkārši fakta sagrozīšana, tā jau ir falsifikācija. Lai par jebkuru cenu alzstāvētu savu viedokli, pie mums reizēm daži «dzird» un ieraksta protokolā to, kas viņiem tobrīd ir izdevīgi.

Paldies izpildkomitejas priekšsēdētājam par atklātību. Vienlaikus gribas novēlēt viņam būt stingram un principiālam, lai turomāk varētu nodrošināt normālu un lietīšku sapulces gaitu.

Bet, lūk, J. Dimanta domas: — Jāpanāk (un mēs to panāksim), lai pilnvarotie būtu strādājoši cilvēki nevis pensionāri, kuriem principā ir vienāga, par ko balsot. Kolhoza lietas tomēr jārisina tiem cilvēkiem, kuri ir saimniecības balsts. Vajadzīga arī plaša atklātība —

Gatavojas konferencei

4. februārī Preiļos paredzēta Latvijas Tautas frontes Preiļu rajona nodaļas konference. Piedalīties tajā būs tiesības LTF biedriem, kā arī uzaicinātiem viesiem.

Konferences dienā uzņemšana LTF nenotiks. Tāpēc tiem pilsētas un rajona iedzīvotājiem, kas vēlas iestāties Latvijas Tautas frontē, būtu vēlams to izdarīt līdz konferencei, kurā spriedīsīm par veicamo, vērtēsīm jau paveikto, kā arī apstiprināsim LTF rajona nodaļas galvenos darbības virzienus. Iestāties LTF var, nodibinot savu — kolēģu, draugu vai domubiedru atbalsta grupu (atbilstoši dzīves vai darba vietai), vai arī — iestājoties kādā no jau izveidotajām LTF atbalsta grupām.

Sobrīd LTF rajona nodaļas atbalsta grupas pastāv Aglonā, Alzkalnē, Rudzētās, Vārkavā, Vārkavas vidusskolā, Riebiņos, Riebiņu vidusskolā, Silajānos, Pelēcos, Silukalnā, Oskalna kolhozā un kolhozā «Nākotne»; Preiļos: centrālajā rajona slimnīcā, siera rūpnīcā, 24. CRBP, SCO, 1. vidusskolā, «Lauktehni-

kas» rajona apvienībā, ražošanas apvienības «Elektrons» Preiļu iecirknī un centrālajā rajona bibliotēkā (apvieno Preiļu pilsētas kultūras darbiniekus).

Tikko kā jaunas LTF atbalsta grupas izveidojušās Kirova kolhozā, kolhozos «Dzintars» un «Dubna», padomju saimniecībā «Rušona», profesionālajā ugunsdzēsēju vienībā un agroapvienībā «Preiļi» (apvieno arī komjau-natnes rajona komitejas un rajona statistikas nodaļas darbiniekus).

Tātad — ja vēlaties būt LTF sastāvā, piesakieties kādā no iepriekšminētajām atbalsta grupām vai arī veidojiet jaunas.

Tie Preiļu iedzīvotāji, kuri sastāv nevis kādā no jau minētajām, bet — Preiļu pilsētas atbalsta grupā (iestājušies individuāli kādā no LTF organizētajām pasākumiem), kā arī tie LTF atbalstītāji, kuriem nav iespēju iestāties LTF grupā vai izveidot to savā darba kolektīvā (pensionāri utt.), tiek aicināti uz rajona centrālās bibliotēkas. Bibliotēkā jūs varēsiet aizpildīt LTF dalībnieka uzskaites lapas, līdz ar to arī apzināties sevi pilsētas organizētajās LTF atbalsta grupās sastāvā.

Par LTF informatīvo biļetenu «Atmoda». Ik nedēļas vairāki tā

eksemplāri (pēc izvēles — latviešu vai krievu valodā) pienākas katrai LTF atbalsta grupai. Laikrakstu skaits uz rajonu ir ierobežots (ar nelielām izmaiņām — vidēji 100 eksemplāri latviešu valodā un 30 eksemplāri krievu valodā), bet atbalsta grupu skaits pieaug, tāpēc «Atmoda» skaitu nākas koriģēt. Nemot vērā, ka «Atmoda» nav pagrīdes izdevums un nesatur slepenu vai kaitīgu informāciju (kā daudziem varbūt liekas), LTF atbalsta grupu dalībnieki tiek lūgti darīt zināmu tā saturu iespējami lielāki auditorijai. Sai nolūka var izmantot vietējās bibliotēkas, ziņojumu dēļus utt.

Preiļu pilsētas iedzīvotāji «Atmodu» gan latviešu, gan krievu valodā var izlasīt rajona centrālajā bibliotēkā.

Jaundibinātās, kā arī — agrāk izveidotās LTF atbalsta grupas LTF dalībnieku uzskaites lapas var nodot rajona centrālajā bibliotēkā konferences sagatavošanas mandātu komisijas priekšsēdētājam Dzidrai Stupānei.

4. februārīs tuvojas. Līdz LTF Preiļu rajona nodaļas konferencei jāpaspēj nokārtot visus organizatoriskos darbus un jautājumus.

S. JOKSTE

Tautu konferenci gaidot

Ja rūp novada liktenis

Latgāliešu kultūras biedrību savienības dibināšanas kongress spēra pirmo soli pa Latgales atdzimšanas ceļu. Lai arī šajā pirmās tikšanās reizē mums, delegātiem, debatēm neatlika laika. Taču esam cietuši gadu desmitus un pacietīsim vēl mazliet, jo turpinājums būs. Un tas būs otrais kongress, pie tam tas notiks Latgalē. Lai arī Rīgā izpalika ieplānotie referāti, tomēr kongress izpildīja savu galveno misiju, proti, — nodibināja Latgāliešu kultūras biedrību savienību (LKBS).

Pienemtā rezolūcijā mēs aicinām visus Latgales latviešu darboties kopīgi sava novada kultūras jautājumu risināšanā. Mēs atzinām latviešu valodu par vienīgo valsts valodu Latvijā, deklarējam kopīgu pozīciju ar LTF un tās izstrādāto programmu.

Daugavpils delegācija izteica priekšlikumu rīkot zinātnisku konferenci latgāliešu literatūras un valodas jautājumos. Tas tika pieņemts. 11. un 12. februārī Daugavpili tiks apspiesti šie jautājumi. Līdz ar to mums jau šodien ir jādomā par visu, kas ir saistīts ar kultūras atjaunošanas problēmām mūsu rajonā.

Konferencei paredzēts nolasīt referātus par Dienvidu Latgales izlokšņu leksikas pētījumiem, par arhaismiem Latgales izlokšņu vārdu darināšanā, par latgāliešu rakstu valodas sākotni un attīstību, par latgāliešu rakstu valodu un mūsdienām, kā arī par latviešu valodas skolotāju sagatavošanas perspektīvām Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā. Par šiem jautājumiem referēs zinātnieki Antonīna Reķēna, Anna Vulāne, Antons Breidags, Alberts Sarkānis un Vilma Sautiņa.

Tikko notikušajā LKBS valdes sēdē lēmām arī par nākošo (nu jau aprīlī) zinātnisko konferenci Rēzeknē, kura būs veltīta drukas aizlieguma Latgalē atcelšanas 85. gadadienai.

Latgāliešu kultūras biedrību savienība radīta, lai veicinātu Latgales kā Latvijas

novada un latgāliešu kā latviešu tautas daļas kultūras atdzimšanas, atjaunošanas un attīstības procesus. Uz kopēju interešu pamata tā apvieno latgāliešus un latgaliskās kultūras interesentus, kuri vēlas apgūt un attīstīt Latgales kultūras mantojumu un tradīcijas, ar to iekļaujoties Latvijas kultūras procesā.

LKBS darbības pamatvirzieni. Pirmkārt, tā rūpējas par Latgales vēstures pētniecību un popularizēšanu. Otrkārt, LKBS piedalās latgāliešu literārās valodas un izlokšņu, kā arī latgāliešu folkloras un tradīciju izpētē, attīstībā un popularizēšanā. Treškārt, rūpējas par Latgales vēstures, arheoloģijas un arhitektūras pieminekļu apzināšanu, izpēti, saglabāšanu un atjaunošanu. Biedrību savienība veicina maksimālās pašdarbības izvērsšanu. Tā sekmē sociālā taisnīguma nodrošināšanu kultūras vajadzību apmierināšanai Latgalē.

Darbojoties Latvijas Kultūras fonda ietvaros un veicot statūtos un programmā paredzētos uzdevumus, LKBS darbu organizē savās nodaļās — Latgāliešu kultūras biedrības. LKBS atbalsta Latvijas Tautas frontes programmu, tā sadarbojas ar baznīcu, kā arī ar pārējām nacionālo kultūru biedrībām un citām sabiedriskajām un valsts organizācijām.

Mūsu rajonā darbu uzsākušās jau vairākas Latgāliešu kultūras biedrības. 14. decembrī kultūras biedrību nodibināja Līvānu būvmateriālu

un konstrukciju kombināta darbinieki. Tajā apvienojusies 32 biedri. Tās darbu vada Veneranda Mucenlece un Konstantīns Vilcāns.

Rosīgi savu darbību uzsāka Jersikas latgāliešu kultūras biedrība (priekšsēdētāja Geneveta Stikāne). Tā nāk ar lerosinājumu atjaunot vecos vietvārdus, apkopot un izdot latgāliešu rakstu valodā kalendāru, padomāt par A. Rupaļa darbu izdošanu, ir izvirzījuši arī citus priekšlikumus.

Daudzsoļoša gaisotne valda Aglonā. Biedrības veidošanās šeit aizsākās ar Maizes svētkiem, savu kulmināciju sasniedzot Latgales kultūras nedēļas Rīgā atceres svētkos. Novada atmodas aizsācēji Jānīna Streiķe, Lidija Agloniete, Ināra Glužina, Dzintra Savicka, Māra Kondranicka, Valentīna Stupāne un citi iestājas par novada kultūras darbinieku piemiņas saglabāšanu, par viņu kapuvietu uzturešanu kārtībā. Šeit domā par Aglonas pusei raksturīgajām lautas dziesmām, teikām un ieražām.

Mūsu novads ir bagāts gan ar folkloru, gan izciliem cilvēkiem. Un mūsu uzdevums — to apzināties un godā celt. Sajā darbā ļoti ceru uz mūsu skolotāju un visu interesentu, kam rūp Latgales liktenis, atsaucību. Domāju, ka ik katrā clemā atradīsies pulcīns lauzu, kurus nodarbina šie jautājumi. Ja esat gatavi Latgales atmodas darbam, lūdz, padomājiet, vai jūsu domas un iesaki nesasaucas ar mūsu savienības statūtiem un programmu? Un vai jums pašiem nav vajadzīga sava biedrība? Par to, kā tas ir izdarāms, mēs sīkākās ziņas varat saņemt, piezvanot uz rajona kultūras nodaļu vai tālruni 22132 vai uz redakciju — 21985.

V. ROMANOVSKIS.

Latgales kultūras biedrību savienības valdes loceklis
Autors honorāru lūdz pārskaitīt LKBS.

Uz saimniecisko aprēķinu

Republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta administrācijas partijas pirmorganizācijas biedri savā sapulcē sprieda par uzņēmuma pāreju uz pilnīgu saimniecisko aprēķinu. To paredzēts izdarīt gada nogalē. Vispirms pa jaunam jāsāk strādāt cehos un iecirkņos. Tādēļ nolemts izveidot saimnieciskā aprēķina padomi, kura sniegs kolektīva locekļiem metodisku un praktisku palīdzību.

Trestā veidojas neparasti darbuņēmēji — nomnieki. Par nomnieku nolēmis kļūt mājbuves ceha galdniecības iecirknis, kurā strādā 150 cilvēki. Savas domas par jauno darba formu, to atbalstot, partijas sapulcē izteica tresta galvenais mehāniķis V. Frolovs, galvenais konstruktors A. Surgunts. Kopsavilkumu par ienākumiem un izdevumiem izdarīja tresta pārvaldnieks V. Velde.

M. DUBIŅINA

Ciltsdarbs — ganāmpulka pamats

• Noslēdzies vēl viens pārraudzības gads lopkopībā. Mazliet pavērtēšu pie «Seleksa» sistēmas izstrādāto pārraudzības datu analīzi 1988. gadā mūsu rajonā.

No vienas pirmplēnes iegūti vidēji 3 236 kilogrami piena. Tomēr ir vairākas saimniecības, kuras nav sasniegušas pat 3 000 kilogramu līmeni. Piemēram, kolhozs «Vārkava», Suvorova, Oskalna kolhozi, «Dzintars», «Nākotne» un padomju saimniecība «Aglona». Dažas saimniecības no pirmplēnēm ieguva vēl zemāku izslaukumu nekā iepriekšējā gadā. Piemēram, kolhozs «Silukalns» no vienas pirmplēnes izslauca vidēji 2 767 kilogramus piena (par 226 kilogramiem mazāk nekā 1987. gadā), padomju saimniecība «Rudzāti» — 2 653 kilogramus (par 103 kilogramiem mazāk nekā iepriekšējā gadā).

Zemo izslaukumu galvenais cēlonis ir neapmierinošā telišu izaudzēšana un ēdināšana jau no pirmajām dzīvības dienām. Telišu attīstības rādītāji (uz 1. janvāri) liecina, ka nekas labāks nav sagaidāms arī turpmākajos gados. Zootehniskās prasības ir šādas: vismaz 80 procentiem telišu jāatbilst 1. un elites klases prasībām. Dīemžēl mūsu rajona saimniecībās šis rādītājs ir krietni zemāks par nepieciešamo.

Telītes slikti izaudzē kolhozi «Vārkava» un «Dubna». Šajās saimniecībās standarta prasībām atbilst tikai 61 procenti no jaunlopu ganāmpulka. Oskalna kolhozā šīm prasībām atbilst 63 procenti, bet kolhozā «Dzintars» — tikai 27 procenti. Arī padomju saimniecībā «Rudzāti» stāvoklis ir neapmierinošs, jo standartam atbilst tikai 45 procenti telišu.

Neapmierina mazo telišu izaudzēšana (līdz 6 mēnešu vecumam). Visi zootehniskie darbinieki zina, ka, aizkavējoties telišu attīstībai pirmajos sešos mēnešos, vēlāk vajadzīgo dzīvmasu ir grūti sasniegt. Kolhozā «Sarkanā ausma», Oskalna un K. Marksa kolhozum standarta prasībām atbilst 57 procenti telišu, «Zelta vārpā» un «Jersikā» — 58 procenti, bet kolhozā «Dzintars» ir tikai 35 procenti audzēšanai derīgu telišu. Situācija nav labāka arī padomju saimniecībā «Aglona» (40 procenti), padomju saimniecībā «Rudzāti», kur 35 procenti no mazajām telītēm atbilst 1. un elites klasei.

Vairākas rajona saimniecības telītes pārdod Leņina kolhozum, kur tās tiek izaudzētas un saņemtas atpakaļ jau kā grūsti jaunlopi. Bet cik labas pirmplēnes sagādās šīs saimniecības turpmāk, ja Leņina kolhozā tikai 63 procenti telišu atbilst standartam (uz 1. janvāri), tas ir — par 12 procentiem mazāk nekā bija 1988. gada 1. janvārī.

No telišu izaudzēšanas intensitātes ir atkarīgs pirmplēņu atnešanās vecums. Ļoti vēlu pirmplēnes kļūst slaucamas kolhozā «Dubna» (31,7 mēn.), un padomju saimniecībā «Rudzāti» (31,5 mēn.), kolhozā «Jersika» un Suvorova (vecākas par 29 mēnešiem). Tātad «Dubnā» un padomju saimniecībā «Rudzāti» teles apskālo 22, bet kolhozā «Jersika» un Suvorova kolhozā — 20 mēnešu vecumā. Pēc zootehniskajām prasībām teles jāapskālo

tad, kad tās ir sasniegušas 350 kilogramu dzīvsvāru (16 — 18 mēnešu vecumā). Pašreizējās ēdināšanas apstākļos, piemēram, «Dubnā» un padomju saimniecībā «Rudzāti» 20 mēnešu vecumā telītes ir sasniegušas tikai nedaudz vairāk par 300 kilogramiem lielu svāru.

Vēlās atnešanās dēļ saimniecību ganāmpulki zaudē simtiem tonnu piena. 1988. gadā kolhozs «Dubna» šī iemesla dēļ neieguva 283,8 tonnas piena, Suvorova kolhozs — 91 tonnu, «Jersika» — 218,3 tonnas, padomju saimniecība «Rudzāti» — 272,9 tonnas piena. Rajonā pavisam zaudētas 3 634,1 tona piena.

Piena ieguvī ietekmē govju garais cietstāvēšanas periods. Govij nepieciešama atpūta pirms nākošās laktācijas ir 60 dienas. Bet mūsu rajona vairākās saimniecībās govīs nedod pienu 80 dienas un ilgāk. Arī tā tiek zaudēta produkcija. Kolhozā «Sarkanā ausma» vidējais cietstāvēšanas periods ilgst 80 dienas (zaudētas 79,2 tonnas piena), Dzeržinska kolhozā — 86 dienas (zaudētas 55,5 tonnas), K. Marksa kolhozā — 82 dienas (zaudētas 89 tonnas) kolhozā «Dzintars» — 81 diena (zaudētas 93,3 tonnas). Rajonā šī iemesla dēļ neiegūvām 1 416,4 tonnas piena.

Nav šaubu, ka galvenais piena ražošanas avots ir augstāzīģis ganāmpulks. Tāpēc jātiec vaļā no visām mazražīgajām govīm. Dīemžēl vairākām rajona saimniecībām tieši tas ir lielākais klupšanas akmens. Tās ir spiestas samierināties ar mazāk ražīgām govīm un izbrāķēt tikai ginekoloģiski slimas govīs, kuras nevar apsekot. Piemēram, kolhozā «Vārkava» no visām pārraudzītajām govīm mazražības dēļ izbrāķēti tikai 2,9 procenti, bet ginekoloģiski slimo — 11,2 procenti, K. Marksa kolhozā attiecīgi — 2,1 un 6,3 procenti, «Nākotnē» — 3,4 un 6,7 procenti, kolhozā «Jersika» — 1,7 un 7,3 procenti, Kirova — 2,3 un 7,5 procenti, M. Gorkļa kolhozā mazražības dēļ izbrāķēti 1,6 procenti, bet ginekoloģiski slimību dēļ — 13,6 procenti.

Daudz govju nākas likvidēt tesmena slimību dēļ. Rajonā izbrāķēti 5 procenti šādu govju, bet Dzeržinska un Raiņa kolhozos — 7,8 procenti, padomju saimniecībā «Rudzāti» — 8,3 procenti, Kirova kolhozā — 9,8 procenti.

Lai šis pārraudzības gads būtu sekmīgāks, jānaugstina visu saimniecībās esošo lopkopības speciālistu loma un atbildība ganāmpulka veidošanā un koptānā. Jo sevišķi rūpīgāk jāstrādā lopkopības brigādiem. Ja barības raclons ir trūcīgs, lopbarība jāizbaro prasmīgi un saimnieciskli. No šī darba veikšanas lielā mērā ir atkarīga ganāmpulka atjaunošana un produkcijas kvalitāte.

R. UTINANE,

Latgales Valsts ciltslietu un mākslīgās apsēklošanas stacijas vecākā zootehniķe

LEONS TRUBIŅŠ

1989. gada 26. janvārī miris PSKP biedrs kopš 1949. gada, Lielā Tēvijas kara dalībnieks, personālais pensionārs Leons Augusta d. Trubiņš.

Leons Trubiņš ir dzimis 1913. gadā Preiļu rajona Bramaņu sādā. 18 gadu vecumā viņš sāka darba gaitas. 1941. gadā tika iesaukts Sarkanajā Armijā, kopš kara pirmajām dienām — 220. artilērijas pulka mīnmetēju baterijas kaujinieks. No 1942. gada decembra līdz 1943. gada augustam viņš ārstēja smagu ievainojumu.

Pēc kara — 1947. gadā — Leons Trubiņš iestājās Jelgavas aprinča vadošo kadru sagatavošanas skolā, kuru pabeidza 1949. gadā. Pēc tam viņš 20 gadus

vadīja Preiļu rajona kolhozu «Komjaunietis». Kopš 1969. gada Leons Trubiņš bija personālais pensionārs.

Par lieliem nopelniem darbā un sabiedriskajā dzīvē Leons Trubiņš apbalvots ar Darba Sarkanā Karoga ordeni, medaļām «Par pašizliedzīgu darbu. Atzīmējot V. I. Leņina 100. dzimšanas dienu» un «Darba veterāns», kā arī ar trijiem Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstiem.

No dzīves šķiries komunisti, kurš varonīgi aizstāvēja dzimto zemi Lielā Tēvijas kara gados un vēltija tai visu savu dzīvi miera laikā.

Leons Trubiņš uz mūžiem paliks mūsu gaišā piemiņā.

LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJA
RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES IZPILDKOMITEJA
RAJONA VETERĀNU PADOME

Atvadu vārdi latviešu strēlniekam

Sā gada 23. janvārī viņš saulē aizgāja vēl viens mūsu tautas leģendārais cīnītājs — latviešu sarkanais strēlnieks un Pilsonu kara dalībnieks Jānis Skrūderis.

Viņš piedzima 1897. gadā kalpa cilvēcī ģimenē. Un jau kopš agras bērnības iepazīna toreizējās dzīves rūgtumu un pārestības. Astoņu gadu vecumā vajadzēja sākt pelnīt dieniško maizi. Ganiņš, pēc tam — laukstrādnieks... Un tā līdz 1915. gadam, kad nācās apvilkt pelēko zaldāta šineli un doties uz Ierakumiem.

Revolūciju Jānis Skrūderis sagaidīja frontē. Drīz vien viņš iestājās Sarkanās Armijas rindās, lai cīnītos par labāku un

saulaināku dzīvi. Kur tik nenācās stāties pretim naidniekam! Dumpja apspiešana Jaroslavlā, cīņas pret baltpoliem, Sivaša foršēšana un Krimas atbrīvošana... Gari un grūti bija šie Pilsonu kara ceļi pa plašo Krievzemi, kurus nostaigāja latviešu strēlnieki.

1922. gadā viņš atgriezās dzimtenē. Un visu vēlāko dzīvi vēltīja viscildenākajam darbam — zemes kopšanai, zemnieka amatam.

Visi, kas pazina Jāni Skrūderu — šo labo un godīgo cilvēku, vienmēr paturēs viņu gaišā piemiņā.

A. BRÜVERS

Rudzētos

Sports

Republikas turnīros

● Noslēgušās republikas C klases meistarsacīkšu zonas sacensības basketbolā. Kā veicējs Līvānu jaunajām basketbolistēm?

Līvānietes šogad kļuva par zonas sacensību uzvarētājām. Īpaši jāuzteic komandas kapteiņes Ievas Skagaļes spēle. Jūtamu ieguldījumu deva arī Ira Mihaļuka un citas jauniešas.

Mūsu rajona basketbolistes uzvarēja Rīgas olimpisko rezervju bērnu un jaunatnes sporta skolas komandu. Abas komandas tagad kopā ar Kurzemes zonas uzvarētājām cīnīsies par iekļūšanu B klasē. Pērn Līvānu basketbolistes finālā netika. Tātad šogad spēlēts veiksmīgāk.

Vīriešu basketbola komanda «Blokimīkls» turpina spēlēt republikas meistarsacīkšu A klasē. Līvānieši uzvarēja Cēsu, Rīgas olimpisko rezervju sporta skolas, Rīgas Medicīnas Institūta un

Limbažu basketbola komandas, bet zaudēja — Valmieras, Rūjienas, Liepājas «Sarkanā metalurģa» un Rīgas piena kombināta basketbolistiem. Rezultatīvākais spēlētājs — treneris Nikolajs Romanenko. Uzslavu pelnījis arī Leonīds Solopa.

Aizvadītas arī bērnu un jaunatnes sporta skolu republikas meistarsacīkstes basketbolā. Tajās piedalījās 5 rajonu komandas (4 meiteņu un 1 zēnu).

Vidējās grupas meitenes (1973. — 1974. g.) starp republikas sporta skolu komandām izcīnīja 6. vietu, jaunākā grupa (1976. g.) — 7. vietu. Komandas sacensībām sagatavoja treneris N. Romanenko. Arī treneris A. Vojevoda audzēknes — visjaunākā grupa (1978. g.) izcīnīja 7. vietu.

A. VELDRE

Redaktors P. PIZELIS

Tā kā dārzniekam pār ceļu likst Augļu pilni visi rudens rīti, Sodien aizjot tev pēdās krīt Gadi, soļu steigas pierakstīti.

(D. Ilva)

Izsakām dziļu līdzjūtību LEONA AUGUSTA D. TRUBIŅA piederīgajiem, viņu smiltājā izvadot.

Raiņa kolhoza partijas pirmorganizācija

Lai miers manai akai, Kur veldzi es smēlu. Lai miers manai krūzei, No kuras es dzēru. Lai miers maniem bērniem, Zem kuriem es stāju. Lai miers manai zemei, Pa kuru es gāju.

(M. Bārbale)

Izsakām līdzjūtību JĀZEPA VAIVODA tuviniekiem, no viņa uz mūžu atvadoties.

SCO kolektīvs

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

pledāvā ceļazīmes uz šādiem maršrutiem: CEĻOJUMIEM AR VILCIENU (grupām)

Maskava — no 2. līdz 7. februārim (30 cilvēkiem), no 6. līdz 11., no 13. līdz 18. aprīlim (30 cilvēkiem), no 21. līdz 23. aprīlim (15 cilvēkiem), no 31. marta līdz 5. aprīlim (30 cilvēkiem), no 5. līdz 10. maijam (30 cilvēkiem);

Leņingrada — no 12. līdz 18. februārim (15 cilvēkiem), no 24. līdz 26. februārim (30 cilvēkiem); no 9. līdz 14. martam (30 cilvēkiem), no 13. līdz 18. aprīlim (20 cilvēkiem), no 16. līdz 22. aprīlim (30 cilvēkiem), no 14. līdz 16., no 28. līdz 30. aprīlim (30 cilvēkiem), no 30. aprīļa līdz 6. maijam (30 cilvēkiem), no 11. līdz 16. maijam (10 cilvēkiem), no 12. līdz 14., no 26. līdz 28. maijam (30 cilvēkiem);

Kijeva — no 23. līdz 28. februārim (30 cilvēkiem), no 10. līdz 15. martam (30 cilvēkiem);

Aleksandrova — Zagorska — Suzdaja — Pereslavja — Maskava — no 9. līdz 14. martam (30 cilvēkiem);

Jaroslavlja — Kostroma — Ugliča — Rostova Velikaja — no 5. līdz 11. martam (30 cilvēkiem).

AR LIDMASĪNU (grupām):

Jalta (Sevastopole) — no 21. līdz 26. februārim (cena 5 580 rb.);

Odesa — no 13. līdz 17. februārim (cena 5 490 rb.), no 13. līdz 17. martam, no 1. līdz 5. maijam;

Sevastopole — no 6. līdz 10. februārim (5 880 rb.), no 6. līdz 10. martam, no 17. līdz 21. martam;

Ašhabada (izrakumi pie Staraja Nisas, Kopetdagas, Firjuzas gleznainās vietas) no 11. līdz 16. februārim (6 840 rb.);

Soči — no 4. līdz 9. februārim (cena 5 610 rb.), no 2. līdz 7. aprīlim;

Gagra (Picunda, Suhumi, Novaja Afona, Soči) — no 24. līdz 28. februārim (cena 5 940 rb.);

Eipatorija (Bahčisaraja, Sevastopole) — no 22. līdz 26. martam (cena 5 550 rb.), no 26. līdz 30. aprīlim;

Frunze (Isikula ezers) no 12. līdz 16. martam (cena 3 750 rb. 15 cilvēkiem); no 16. līdz 20. aprīlim (cena 2 057 rb. 15 cilvēkiem), no 7. līdz 11. maijam (cena 7 500 rb.);

Sevans (Erevāna, Cahkadzora) — no 4. līdz 9. martam (cena 6 540 rb.), no 25. līdz 30. maijam;

Pjatigorska (Železnovodska, Kislovodska, Esentuki) — no 6. līdz 10. martam (cena 5 790 rb.);

Alušta (Sevastopole) — no 4. līdz 8. martam (cena 5 160 rb.), no 6. līdz 10. aprīlim;

Feodosija (Kerča) — no 17. līdz 21. aprīlim (cena 5 850 rb.);

Kišineva (Odesa) — no 24. līdz 28. aprīlim (cena 5 820 rb.), no 15. līdz 19. maijam;

Perma (Kunguras ledus ala, vēstures un arhitektūras rezervāts «Hohlovka») — no 19. līdz 23. aprīlim (cena 5 220 rb.);

No šūpuļa dziļsmas

Līdz bērnu zvanam,

No baltā bērza

Līdz zaļai eglei

Bij divi svētumi:

Darbs un mila.

(S. Kaldupe)

Dalām sāpju smagumu kopā ar Lielā Tēvijas kara veterāna, komunistu, bijušā kolhoza «Komjaunietis» ilggadējā priekšsēdētāja LEONA AUGUSTA D. TRUBIŅA piederīgajiem, izvadot viņu pēdējā gaitā.

Aizkalnes ciema izpildkomiteja Kara un darba veterānu padome

Izsakām līdzjūtību radīem un tuviniekiem sakarā ar Pilsonu kara dalībnieka JĀNA SKRUDERA — PRIKULĀ nāvi.

Rajona kara un darba veterānu padome

Zeme, mīļā zeme, Vienmēr tu tik dārga biji man! Sodien apsedz mani silti, silti. Lai vēl mirkli man tavs siltums dots.

(O. Vācietis)

Sāpju brīdi esam kopā ar Veroniku Trubiņu, no VIRA uz mūžu atvadoties.

Bijušie darba biedri

Gori — no 7. līdz 11. aprīlim, no 26. līdz 30. maijam;

Aparana (Erevāna, Sevans, Garni, Ģeharda) — no 22. līdz 26. aprīlim (cena 4 500 rb. 20 cilvēkiem);

Taškenta (ceļojums ar tūristu vilcienu pa pilsētām Samarkanu, Buhāru) — no 2. līdz 7. maijam (cena 4 230 rb. 15 cilvēkiem);

Volgograda — no 17. līdz 21. maijam (cena 5 880 rb.);

Dušanbe — no 16. līdz 20. maijam (cena 7 080 rb.);

Arhangeļska (ar tvaikoni līdz Solovecas salām) — no 23. līdz 29. maijam (9 cilvēkiem);

Baku — no 22. līdz 26. maijam (cena 6 180 rb.).

INDIVIDUĀLĀS CEĻAZĪMES

CEĻOJUMIEM (ar lidmašīnu):

Soči — no 23. maija līdz 2. jūnijam (cena 249 rb.).

MARŠRUTI CEĻOJUMIEM

AR AUTOBUSU

Smoļenska — no 24. līdz 26. februārim; Pleskava — Tartu — Pečori — no 10. līdz 12. februārim;

Pinska — Hatiņa — no 17. līdz 19. februārim;

pa Leņingradas piepilsētas pilīm — no 3. līdz 6. februārim;

Palanga — Klaipēda — Liepāja — no 18. līdz 22. februārim, no 25. līdz 29. martam;

Bresta — Belovežas gārša — no 17. līdz 20. februārim, no 3. līdz 6. martam, no 14. līdz 17. aprīlim;

Tartu — Tallina — no 10. līdz 12. februārim, no 3. līdz 5. februārim;

Soligorska — Minska — Hatiņa — no 17. līdz 19. martam;

Maskava — Gagarina — Narofominska — no 9. līdz 14. martam, no 27. aprīļa līdz 2. maijam;

Minska — Bresta — no 10. līdz 13. martam, no 21. līdz 24. aprīlim;

Leņingrada — no 3. līdz 6. martam, no 1. līdz 5. maijam;

Puškina Kalni — no 11. līdz 12. martam, no 25. līdz 26. martam;

Kaļiņingrada — Kuršu kāpas — no 27. līdz 30. aprīlim;

Sauji — no 6. līdz 8. maijam;

Volkoviska — Grodņa — Druskininki — no 7. līdz 9. maijam;

Vitebska — Polocka — divu dienu ekskursija februārī, martā.

MARŠRUTI BRĪVDIENAS:

Kauna, Sauji, Sigulda, Rundāle, Rīga, Polocka (arī Solijas baznīcas apmeklējums), Trāki. Ekskursijas uz Viļņu un Panevėžu paredz arī teātru apmeklējumu.

Sporta draugiem piedāvājam izbraukumu uz bītkošānu, uz Braslavu — Sarkovščinu — Ģlubokoje, uz tūristu bāzi «Sauleskalns» vai «Ezernieki».

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, ind. 228400, 5. Augusta ielā 25. Tālruni: ceļojumiem, ar lidmašīnu un autobusu — 26206, ceļojumiem ar vilcienu — 26503.

PARDOD VAZ-2101. Zvanīt vakarā 43901.

Zeme... Cik tā viegla ir, kad vaļas iziet arājs agrā rītā dzīt. Dzimtā zeme... Bezgalīgi smaga Tad, kad sauļas zārkam pāri krīt.

(A. Imermanis)

Izsakām savu līdzjūtību LEONA AUGUSTA D. TRUBIŅA tuviniekiem, no viņa uz mūžu atvadoties.

Raiņa kolhoza valde un arodkomiteja

LEŅINA

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrārūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 348 eksemplāri (latviešu valodā — 10 094 eks., krievu valodā — 4 254 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 159.